

2 Hartogenbosch sedert
 1 Willemstad 1511, F
 1 Hooge Zwaluwe 1601,
 1 Crèvecoeur 1607, De
 De plaatsen, wier
 zij meer in het W
 Hollandse grens ge
 meerendeels vesting
 protestanten, zelfs zij
 sen woonden, gedu
 inquisitie en de Spa
 volgd en verjaagd, l
 plaatsen. Zie

Vant het
asap wij
Nu kan
alcohol
is geen
ment men
nu wij
n tot wij
aakt door

vondmaal
jaar wij
van zijn
heeft men
zijn ordi
e dwaling
gebruik
vondmaal
gebruik
heeft
otesteerd,
leren was
of men
of water
le.

leiding tot
standpunt
onthouders
op hunne
zon dit
is als pre
zeker het
ouders be
invoceren
aan de in
houden,
kten wij
jke dwang

edikanten
machin
ititng des
erbid in
ods, maar
schade te

blad voor
NEDERLAND.
Gravenhage
M. Uitgever

in den heer
de Maart
ang, toege
cht op
uigever in
rijven zeg
Armenzorg
komen tot
duidelijker
zaamheden,

blad en de
beid steun
bied leiding
lese perio
dien dienst
mee samen

actueel als

de wetsont
we regeling
van Minis
terfaraat van
en op de
sewarden,
en dubbel
een artikel
en geschied
artikel: De
der Arm
opwekkend
ai, diaken
het diaken
de onlangs
shokas voor
Amsterdam",
de artikelen
den Leid
het een uit
RUTOENS in
lactie, naar
in Januari
de vraag of
ie als zood
kerkelijk
dsche Ver
adigheid en
reuziging in
ontkenning
waarin Dr.
ingebracht
de Redactie
ek hoop te
Prov. Dia
ciden op 2

de sandicht
deiding, de
gingen aan
te doen vin
t thans een
nem uitnoo

itnoodiging

en diakenen.
/ 1.50.
MING VOOR
KIND.
van barm
vier jaar
aanleiding
in het licht
een mede
ornkita de
van de

schrijft het
publicatie,
leuwig in
tellig; de
oor de op
kind".
is die van
wij dat na
opgewekt
legend werk

zee kleine
tot steun op

te wekken voor het liefdewerk, dat in het huis
op de PRINSEGRACHT 777 te Amsterdam wordt
gevoerd.

De trouwe voorlitter van Beth-Palet, de heer
J. MULLEN, ten vorigen jare op 83-jarigen leeftijd
overleden, is thans vervangen door Ds.
CUR. HUNNINGER, predikant te Amsterdam,
terwijl behalve de heeren H. MATTHYSSEN, pen
ningmeester, en G. VELTHUISER JR., secretaris,
de heeren Mr. V. H. ROTGERS en J. MULLEN JR.
het bestuur vormen. Me. J. A. JONKMAN wijdt
als directrice haar goede zorgen aan het huis.

Uit tabellen vermeldende de provincien van
waar de opgenomen moeders herkomstig zijn
en de religies waartoe zij behooren, blijkt, dat
nog GEEN DERDE DEEL van de verpleegden uit
AMSTERDAM afkomstig was, zoodat met vrij
moedigheid voor dit werk der Christelijke barm
hartigheid, dat al wat in ellende is wil helpen,
ook buiten AMSTERDAM steun mag worden ge
vraagd.

Wie op die vraag met een daad wil antwoorden,
sende een jaarlijkse bijdrage of een gift in
teus aan den penningmeester, den heer H. MAT
THYSSEN, CENTURBAAN 221, te Amsterdam.

3. B. TER HAAR ROMENY. HEE ZIJN WIJ AAN
ONZEN BIJBEL GEKOMEN? Baard, Hollandia
Druckerei.

Dr. TER HAAR ROMENY, blijfend dit boekje,
een Schriftgevoelige, wijst daarin op de, ook
in onze kringen uitgesproken, wenschelijk
heid van een herziening van de Statenvertaling
van onzen Bijbel, voor welken arbeid van de
geleerden der 17e eeuw het hem overigens niet
aan erbid en waardering ontbreekt.

In een zestal hoofdstukken handelt dit boekje
zakelijk en populair over de Handschriften, de
vertalingen en citaten, die voor den tekst van
den Bijbel in de oorspronkelijk talen hebben
gediend en nog kunnen dienen. Over de oudste
Nederlandsche Bijbelvertalingen en Bijbeluitleg
van 1522 tot op heden.

Wie van deze dingen iets wil weten, kan
hier terecht.

4. L. S. JONGMAA v. d. m. te Middelstum.
ZESTAL LERKENDEKEN. Groningen — Firma G.
J. Reits — 1910.

Dese leerredenen zijn zuiver gereformeerde
preken, die seker met stichting zullen zijn ge
hoord en zich ook evensoo laten lezen.

De Jongma weet op te bouwen in de kennis
der waarheid, en daarbij ook te treffen het
hart en kostelijke wenken te geven voor de
praktijk der godzaligheid.

Zijn preken gaan over „stoffen des Ouden
en des Nieuwen Testaments“.

De onderwerpen zijn: Wandelen voor het
aangezicht Gods, (Gen. 17 : 18); de Kerk des
Heeren gelijk aan een gouden kandelaar (Zach.
4 : 2 en 3); Het zout der aarde (Mt. 5 : 13);
Overvloedige Genade (Efeze 1 : 8 en 9); de
Overgang uit den dood in het leven (1 Joh.
3 : 14); de toekomstige heerlijkheid (Openb.
21 : 3 en 4).

Middelstum's prediker heeft ook vroeger
reeds een bundel preken uitgegeven, en dit
nieuwe verscheen zegt hij, op dringend verzoek
het nog eens weer te doen.

Wij kunnen dit verzoek verstaan.

De preken zijn naar de bedoeling van haar
opsteller bijzonder geschikt voor „leeskerken“.

Er paaklar voor gemaakt, zegt hij.
Ik meen, dat hem dit ook is gelukt.

troepen zulk een plaats innamen, volgde de
inquisitie als hun schaduw en werd den gerefor
meerden het leven ondragelijk gemaakt. Velen
zijn dan ook tijdelijk over de Maas Brabant
ontvlucht, om eerst bij 't 12 jarig Bestand terug
hun vroegere woon- of geboorteplaatsen terug
te keeren. Daaruit laat zich het verschijnsel ver
klaren, dat aan „de Langstraat“ (dus lange den
Maaszoom) zó het Bestand de meeste gerefor
meerden zijn te vinden.

Toen de Spaansche dwingelandij, beteugeld
door het Bestand, Brabant niet meer drukte als
weleer, konden de Generale Staten op hunne
Generaliteitslanden meer krachten invloed gaan
oefenen. Daartoe opgewekt door de Kerken, —
die, helaas! in dezen geheel stonden op den
Staatsarm en de Staatskas, en niet zelf op
Evangelieprediking tot reformatie uitgingen —
hebben de Staten toen gereformeerd! Maar hoe?
Schier Mohammedaans!

Men zond naar de eene of andere plaats een
predikant, door de Staten daartoe benoemd.
Veeltijds waren het niet van de voorbeeldige
predikanten, die uitgeroepen werden, en deed
Brabant dienst als een soort Strafkolonie.

De uitgeroepen predikant werd onder militair
geleide de betrokken plaats binnengebracht;
de sleutels der Kerk werden opgeleest; de zich
in de Kerk bevindende voorwerpen, voor zoover
ze betrekking hadden op den Roomschen eere
dienst, werden naar buiten gedragen door of op
last der militaire macht, en dus de „Kerk ge
zuiverd“ (1); op de markt werd afgekondigd
een resolutie van de Staten tot reformatie, met
verbod, den Roomschen godsdienst in 't open
baar uit te oefenen; de klok werd getrokken
en zoo het volk saamgeroepen. Zoo tot zijn
dienstwerk ingecleid, begon de predikant zijn
werk, maar geen wonder, dat hij zelden grooter
gehoor vond (maar ook meestal niet zoet) dan
hem die de Landaregeering ter plaatse ver
tegenwoordigden.

Dat dit alles niet uitlokte tot het verlaten
van de dwalleer der Roomsche Kerk, maar
veel verbliftende, is duidelijk. Maar vooral is
dit onloochenbaar, dat de Kerken van de 7
provincien, die door den band aan Brabant er
toe groepen waren van Godswege, om die hee
lijke Evangeliewaardheid in Brabant binnen te
dragen, hierin te kort schoten en op hoogst
droevige wijze zich daarvan hebben afgemaakt,
nog erger dan weleer ten aanzien van de
Indien.

Hadden de Kerken van Nederland ten ge
daan, wat nu de zwakke Kerken van Brabant
in 't Heeren kracht pogen te doen, Brabant en
Limburg zouden op den dag van heden niet
voor 1/2 deel den Roomschen godsdienst be
lijden.

Die oude schuld van het brattende Nederland
tegenover Brabant en Limburg als bezitting,
moeten de Geref. Kerken van heel Nederland
beginnen te gevoelen en — af te doen; ook in
het belang van hun eigen vrede en welvaart.
't Geldt hier niet alleen de prediking des Evan
gelies aan alle creaturen, maar die aan de
naastgelegenen, die het eerst in aanmerking
komen. Hier geldt het: „Van Jerusalem uit.“
Náást Indië — Brabant en Limburg! Niet
na Indië!

L. G. G.

Gaarne geven het bovenstaande aan de lezers
van De Heraut in overweging. In een volgend
artikel hopen we, zooals gered, van de werk
zaamheden in het afgelepen jaar het een en
ander te vermelden.

2. Een voorstel van de kerk van D. H. om
langa kerkelijken weg bij de Overheid aan te
dringen op wederinvoering van de doodstraf,
wordt met meerderheid van stemmen aangenomen.

7. Verslag over den arbeid der Zending.

8. Tot afgevaardigden naar de Part. Synode
worden gekozen: Prim: Ds. de Jong, Dr. Schot
en Ds. van Henten, en de oud. van Dijken,
Oegema en Waterink. Secundi: Ds. Balder, R.
Schoemaker, Smilde; en de oud. Harsevoort,
Holtrop en de Jager.

9. De rondvraag naar art. 41 levert geen
bijzonderheden op.

10. Tot correspondent voor de Theol. School
wordt aangewezen Ds. R. J. Schoemaker te
Heemse.

11. Roepende kerk voor de volg. verg. De
Krim.

12. De korte notulen worden gelezen, waarna
de praeses voorgaat in dankgebed en de verga
dering sluit.

Op last der classis,
S. DE VRIES.

Nieuwleusen, 21 April 1910.

De arbeid van Rabinowitsch onder de Joden.
De beweging door Jozef Rabinowitsch enige jaren
geleden in Zuid-Rusland op touw gezet, is voor vele
Joden ten zege geweest. De invloed van zijn op
treeden beperkte zich niet tot de onmiddellijke
omgeving van Kischinev, maar werd heinde en
ver gevoeld. Zoo werd hij eens benoemd door een
Israeliet uit Warschau, die hem kwam mededeelen,
dat hij en 2 andere Israelieten te Warschau door
de lezing van Jes. 53 waren gebracht tot het geloof
in Jesus den Messias, en dat zij zich wenschten
aan te sluiten bij de gemeente van Israelieten des
Nieuwen Verbonds. De reiskosten van dezen bood
schapper waren samengebracht door hen, in wier
naam hij deze tijding aan Rabinowitsch kwam
mededeelen.

Over den voortgang van het werk spreekt ook
de Zending W. Faber te Leipzig. Hij zegt: de
predikanten door Rabinowitsch uitgegeven, hebben
in korten tijd in wijden joodschen kring kennis
van het Evangelie gebracht, meer dan door de
zendingswerkzaamheden van alle vereenigingen ge
durende vele jaren mogelijk is geweest. In de meest
afgelegen streken onder de joodsche bevolking der
Karpaten heb ik vaak den diepgaanden in
vloed van zijne geschriften waargenomen.

WINCKEL.

land. Dat ze echter ook nog andere redenen
hadden om de club niet te vernemen zou
blijken.

„Wil je ook niet wat gebruiken?“, vroeg de
heer aan Van Kampen, terwijl hij hem alvast
een glas wijn inschoon.

De goede smid dorst niet bedanken, hoewel
hij zich verbaasde bij wat hem overkwam. Zoo
vriendelijk was mijnheer nog nooit geweest!

„Vrienden“, sprak een ander heer, een der
stadsgereuten, „is er ook gewichtig nieuws. Maar
dat zal Peters ons wel zeggen“.

De bedoelde, een schraal, bleek man, in
een zeer kaal jasje, stond van zijn tafeltje op.
Van Kampen herkende hem dadelijk. 't Was
de drogist, die pas een winkel had geopend,
een paar deuren voorbij de smederij. Hij scheen
echter in de club reeds zeer goed bekend te
zijn, die trouwens meest uit lieden van zijn en
Van Kampens stand bestond, als winkeliers,
timmerlui, bakkers, slagers, c. a.

„Er is ditmaal weinig nieuws, grachtie heeren“,
zoo sprak hij, „schoon ik, naar mijn plicht
alles naarstig heb doorgelezen“.

De drogist werd er namelijk door een paar
heeren voor betaald, om geregeld de vele blaads
en geschriften te lezen, die over den prins en
de landsaken verscheen. Dat won anderen
tijd en moeite uit, die nu hun licht bij den
drogist opstaken en ook allicht bij hem
aanlepen om eens te praten en — iets te
koopen, wat hem niet onverschillig was. Wegens
zijn ambt in de club heette hij in de wandeling
„de loopende nieuwsverdelers“. Velen kenden
hem allang, daar hij vroeger schoolmeester was
gewees, en meermalen voor anderen versen
maakte voor bruloffen enz. of brieven en
„rekenen“ voor hen schreef; alles tegen be
taling.

„Willem“ zoo vervolgde de spreker, „zit nog
altijd goed en wel op het Loo en houdt hem
zelf luiks. Ze zeggen dat Willemijntje wat in
haar schild voert, maar niemand weet het
rechte“.

„Zijn Hoogheid zit daar veel te warm bij de
Geldersche vrienden, om er gauw vandaan te
komen“, sprak een der heeren spottend. „Wat
Willemijntje betreft, Utrecht is er ook nog en
ligt tuschen ons en haar. Ze weet best dat
het daar niet Pruisisch is.“

HOOGHEIDRIJK.

De eerste Buddhistenklooster in Europa. Het
Italiaansche tijdschrift *Cosmopolis*, dat te Lugano
verschijnt, deelt mede dat de Buddhistische monnik
Bikkoo van plan is het eerste Buddhistenklooster
in Europa te stichten. Het klooster zal komen te
staan op een lief plekje in het bosch bij Pas in
het gebergte van Novaggio. Acht monniken zijn
reeds bestemd om het klooster te betrekken, onder
wie een Hollander. De Buddhisten schijnen er op
te rekenen, spoedig meer aanhangers te zullen vin
den. Een architect te Breslan moet reeds het
ontwerp van het klooster in gereedschap brengen.